

ДОНЧЕНКО А.С., магістрантка

Науковий керівник – АВРАМЕНКО Н.В., канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

parazutologiya@ukr/net

ЕТИОТРОПНА ТА ПАТОГЕНЕТИЧНА ТЕРАПІЯ КОТІВ ЗА ОТОДЕКТОЗУ

Вивчена етіотропна та патогенетична терапія котів за отодектозу. Дослідження проводились на базі приватної ветеринарної клініки „А-Вет” м. Київ. Порівняли ефективність акарицидів Отофлорекс та Дектомакс, що використовувались з етіотропної метою. Паралельно дослідним тваринам з патогенетичною метою застосовували імуномодулятор імунофан та вітамінний комплекс оліговіт. Визначили вищу ефективність комплексного препарату Отофлорекс.

Ключові слова: коті, отодектоз, акарицид, Отофлорекс, Дектомакс, Імунофан, Оліговіт, етіотропна та патогенетична терапія

Паразитарне захворювання м'ясоїдних отодектоз розповсюджене серед домашніх тварин. Воно потребує значної уваги лікарів ветеринарної медицини. Хвороба викликається кліщем отодексом, що паразитує на внутрішній поверхні вушної раковини. Це супроводжується клінічними ознаками отиту. Для його диференціації, проводять мікроскопічне дослідження кірочок із зовнішнього слухового проходу. Підтверджується захворювання виявленням кліщів роду *Otodectes*. Можливий і безсимптомний перебіг хвороби, що утруднює діагностику. Захворювання серед котів – високо контагіозне та антропоозоозне. Останнє вказує на ураження кліщем і людини.

В арсеналі ветеринарної медицини достатньо рекомендованих практиці профілактично лікувальних заходів отодектозу [1- 4]. Не дивлячись на це, хвороба серед котів достатньо розповсюджена [5,6].

У якості етіотропної та патогенетичної терапії [3,4] використовуються препарати різних фармакологічних груп. Найбільшої уваги заслуговують засоби групи макроциклічних лактонів та комплексні ліки.

Мета нашої роботи полягала у вивченні засобів етіотропної та патогенетичної терапії котів за отодектозу. Дослідження проводили на базі приватної ветеринарної клініки „А-Вет” м. Київ.

Для досягнення мети вивчали особливості епізоотології, діагностики та лікування котів, власники яких звернулись у клініку.

Для досліду виділили 10 котів із клінічними ознаками отодектозу. Їх розділили на 2 групи по п'ять голів у кожній. Хворим з етіотропної метою використовували акарициди Отофлорекс та Дектомакс. Котам першої групи вушні комплексні краплі – Отофлорекс, а другої – 1% розчин Дектомаксу. З патогенетичною метою застосовували імуномодулятор імунофан та вітамінний комплекс оліговіт.

Препарати вводили за схемою, прийнятою у клініці. Зокрема, Отофлорекс призначений для лікування дрібних непродуктивних тварин (собак, котів і декоративних кроликів). Його рекомендують при отитах різної етіології, в тому числі викликаних ектопаразитами. Препарат діє протипаразитарно, фунгіцидно та противомікробно. Має протизапальні і протисвербіжні властивостями. Фармакологічна дія Отофлорексу обумовлено властивостями івермектіна, клотримазолу, флуорфеніколу і бетаметазону.

Івермектин належить до групи авермектинів, що продукуються мікроорганізмами групи *Streptomyces avermitilis*. Це засіб широкого спектру дії групи макроциклічних лактонів.

Клотримазол, сполука широкого спектру дії, належить до похідних імідазолу. Його ефект пов'язаний з порушенням синтезу ергостерину, що входить до складу клітинної мембрани збудників. Це препарат, що активно впливає також на супутню гноячкову мікрофлору.

Флуорфенікол є похідним тіамфеніколу. Його гідроксильна група заміщена атомом флуорена. Це обумовлює його антибактеріальну активність проти ацетилтрансферазосинтезуючих бактерій. Флуорфенікол діє бактеріостатично на грампозитивні і грамнегативні збудники.

Бетаметазон належить до групи синтетичних кортикостероїдів. Має протизапальну, протисвербіжну, протиалергічну, антипроліферативну дію.

Перелік складових Отофлоксу вказує на його етіотропну та патогенетичну дію.

Дектомакс у формі 1% розчину являється ветеринарним засобом, що ефективно знищує паразитів. Його діючим началом є дорамектин, групи макроциклічних лактонів. Препарат активно захищає котів від кліщів, нематод і комах. Він швидко поширюється кровотоком з місця введення, тривало зберігає терапевтичні властивості.

У всіх дослідних тварин вушні раковини і слуховий прохід попередньо очищали від вушної сірки, ексудату і струпів. Далі, у кожне вухо тварин 1 групи закапували Отофлокс 2 рази на добу, по 4 краплі. Лікування продовжували протягом десяти днів. З метою патогенетичної терапії, 1 раз на тиждень внутрішньом'язово вводили Оліговіт у дозі 0,5мл на 5 кг маси.

Котам другої групи так само, 1 раз на тиждень вводили 1% розчин дектомаксу разом із Оліговітом. Дотримувались рекомендованої дози. За інструкцією до 1мл розчину Дектомаксу додавали 1мл Оліговіту. Суміш дозували із розрахунку 0,2мл на 1кг маси кішки. Препарат використовували двічі.

Додатково всім дослідним котам тричі, через день ін'єктували 0,005% розчин імунофана.

За тваринами спостерігали протягом двох тижнів. Реєстрували зміни загального стану та перебігу запалення. На десятій та 14 дні проводили мікроскопію кірочок.

Було встановлено, що Отофлокс виявляє достатню акарицидну дію. При лабораторному дослідженні кірочок зовнішнього слухового проходу на десятій день кліщів не виявляли. Поряд із цим у 3-х у тварин 2 групи спостерігався свербіж, розчоси та подряпини за вухами. Мікроскопічно у них визначали мертвих кліщів у полі зору мікроскопу.

Таким чином, комплексний препарат Отофлокс позитивно впливав на перебіг запалення вушної раковини котів. Це допомогло усунути клінічні ознаки запалення у зоні тканин вушної раковини. Препарат забезпечив високу акарицидну дію. Поряд із цим використання Дектомаксу з етіотропною метою було менш ефективним. Використання комплексного вітамінного препарату та імуномодулятору активувало видужування хворих.

Подальше вивчення комплексного лікування м'ясоїдних вважаємо перспективним. Враховуючи перебіг отодектозу, поряд із акарицидними препаратами слід застосовувати й патогенетичні.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Лаврінченко І.В. Розповсюдження отодектозу серед собак і котів у м. Полтаві. Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнології імені С.З. Гжицького. 2007. №3 (34), Т. 9, Ч.1. С. 99–103.
2. Черкай З.Н. Новые эффективные препараты для лечения кошек при отодектозе. Ветеринария. 2007. №10. С. 57–59.
3. Carstensen L., Vaarst V., Roepstoff A. Helminth infections in Danish organic swine herds / L. Carstensen, V. Vaarst, A. Roepstoff. Vet. Parasitol., 2012. V.106.
4. Манжос О. Ф., Литвиненко О.П., Лаврінченко І.В. Методичні рекомендації «Отодектоз м'ясоїдних тварин (морфологія збудника, діагностика та заходи боротьби)». Полтава, 2009. 30 с.
5. Шинкаренко А.Н., Сидоркин В.А., Данилова А.М. Ивермек-гель при акарозах плотоядных. Ветеринария. 2005. №2. С.35–37.
6. Родин С.Д. Защита животных от клещей и насекомых. М.: Россельхозиздат, 2011. 157с.